

Západní oázy

To je Egypt uprostřed písku

Venku je téměř padesát stupňů a horký vítr žene písek po vrcholku duny. Odtud až k obzoru mění poušť barvy od světle žluté až po černou. Vzduch pálí a každý nádech téměř bolí. Jako asfaltový had se uprostřed nekonečných plání písku, skal a kamení vine silnice spojující Káhiru a Luxor. Na ní jsou jako korálky navlečené čtyři velké oázy, kterým se v Egyptě říká západní.

Z nich nejbližší Luxoru leží Charga, ale těch tři sta kilometrů, které je k ní potřeba ujet, je pro samostatně cestující turisty téměř nedobytných. Autobus tady sice jezdí dvakrát týdně, ale zajišťuje spojení pouze mezi hlavními městy oáz, takže tři čtvrtiny zajímavých míst, která leží stranou, pro vás zůstanou skryté. Navíc mívá bus často poruchy v různé délce trvání, takže místní vás na počkání zásobují žertovnými historkami o tom, jak zrovna minulý týden zůstali všichni cestující viset osm hodin v poušti, dokud pro ně nevypravili náhradní odvoz.

Pro to, abyste si mohli vychutnat krásy Sahary, se nejvíc vyplatí najmout si místního schopného průvodce s patřičnou licencí, který se s autem a s vámi probojuje přes zhruba dvě desítky policejních stanic a hlídek rozmístěných porůznu v poušti. Zostřený režim přišel především po roce 1997, kdy teroristé zavraždili v Luxoru desítky turistů.

Charga, ambiciózní oáza

Charakter pouště se mění každý kilometr, takže nedozírnou načervenalou plochu, která vděčí za svou barvu velkému obsahu železa, plynule střídají fantastické kamenné útvary vytvářené erozí. Před očima vám defilují zlaté písečné duny

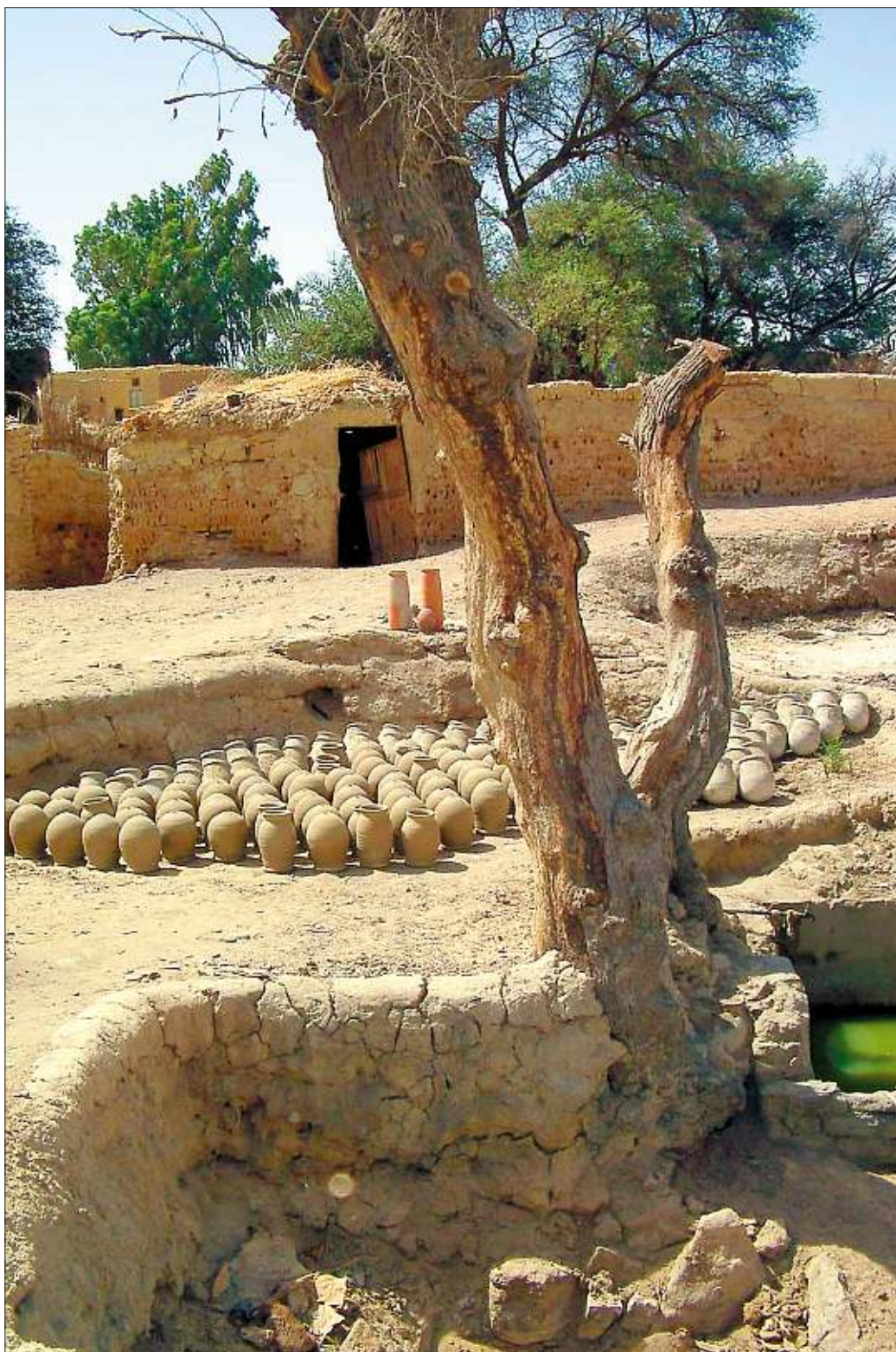

FOTO: BOHUSLAV DVORÁK